

Iz raznih držav

Mažarska državnik odpovala v Rim. Zadnji ponedeljek, 18. julija, sta se peljala skozi našo državo v Rim mažarski ministrski predsednik Imredy in zunanji minister Kanya. Mažarska ima urediti po priključitvi Avstrije Nemčiji celo vrsto vprašanj z Italijo, s katero so tvorile Mažarska, Italija in Avstrija trozvezo. Pri tokratnem obisku v Rimu se bo odločilo: ali se bo naslonila za bodoče Mažarska v svoji politiki na Nemčijo in Italijo, ali pa si bo poiskala druge prijateljice in zaveznice med sosednimi državami.

Razbesneli nemiri v Palestini. Palestina, nad katero vrši po svetovni vojni Anglija pokroviteljstvo, se je v zadnjem času razbesnela v nepomirljivem sovraštvu med Judi in Arabci. Dnevno se vršijo najbolj srditi napadi z bombami, zavratnimi umori voditeljev iz obeh taborov in odkrite bitke, ki zahtevajo po več mrtvih ter ranjenih. Z oboroženo silo, katero je vzdrževala Anglija običajno v Palestini, daleč ni bila kos nemirom. Angleži so odposlali v Sveto deželo nove čete iz Malte ter iz Egipta na križarkah. Nemiri se kljub temu širijo od morske obali in iz Jeruzalema proti severu in je že bila vsa severna Palestina 12. julija en vrel kotel, ki je bil odrezan od pravega prometa, ker so uporniki pretrgali vse brzojavne in telefonske proge. Doslej so se odigrali najbolj krvavi spopadi v Haifi, kjer so v premoči Arabci. V Haifi so zažgali Arabci judovsko molilnico ali sinagogo, šolo in celo vrsto judovskih hiš. Nemiri v Haifi so zavzeli tolik obseg, da je morala zamenjati angleška oblast pomorske strelce s pehotnimi bataljoni.

Uradno obvestilo o zasedbi Paracel otočja. Zadnjič smo poročali, da so zasedli Francozi v zaščito svoje Indokine in ker so si prisvojili Japonci otok Hajnan, Paracel otočje. Francoski poslanik je že tudi uradno obvestil japonskega zunanjega ministra, da so poslane francoske oblasti v Indokini na Paracel otoke svoje upravne uradnike in policiste. Francija pa posebej naglašja v svojem sporočilu, da se ne bo dotaknila gospodarskih koristi Japoncev na otokih Paracel, kakor ribištva in izkoriščanja fosfatnih gnojil. Seveda Francija ni uradno povedala Japonski, da se je zbralo v bližini Paracel otočja več francoskih vojnih ladij, ki skrbno zasledujejo gibanje japonskega brodogoja. Francozi so izkrcali na omenjenih otokih veliko orožja, streliva in živil. Pri najnovejšem sporu, katerega imata Francija in Japonska, še do danes ni pojasnjeno, čigavi so prav za prav Paracel otoki.

Zalostna 20 letnica. V noči na 17. julij je minulo 20 let, kar se je odigralo v ruski revoluciji eno najbolj krvavih in brezobzirnih dejanj. To noč so postrelili odposlanci sovjetske politične policije v sibirskem mestu Jekaterinburgu vso bivšo rusko carsko rodbino in njene najzvestejše spremljevalce, njihova trupla polili s petrolejem in jih sežgali. Jekaterinburg se imenuje danes Sverdlovsk v čast prvemu predsedniku sovjetske republike, ki je z Leninom vodil iz Moskve usmrnitev poslednjega ruskega carja Nikolaja II. Romanova. Zadnji ruski car in njegova rodbina so bili postreljeni v omenjenem me-

stu v kleti hiše Ipatijeva. Ta Ipatijev je bil zadnji zastopnik tiste veje Ipatijevih, ki so ustanovili nekdanj samostan, v katerem se je skrival pred poljskim preganjanjem mladi ustanovitelj vladarske hiše Romanovih, boljar Mihael.

Ruska cerkev v Berlinu. Pred nedavnim so v Berlinu blagoslovili novo rusko pra-

ZADNI DAN SE BLIŽA

13 10 AVGUST

Tvrdka Stermeckl opusti 13. avgusta svojo podružnico prej trgovino Urch in prodaja še ostalo zalogo po ponovno znižanih cenah, da si prihrani stroške selitve. Zaloga in izbira vsak dan manjša, vsak naj sam pazi, da ne pride prepozno!
Kdor prej pride, prej meje!

voslavno cerkev Kristusovega vstajenja. Stavbišč za cerkev je darovalo mesto Berlin, denar za stavbo — okrog 70.000 mark — je dala nemška država. Pri blagoslovljenju so bili navzoči zastopniki nemške vlade, metropolit Anastazij, za-

stopnik srbskega patriarha in bolgarske cerkve.

Obletnica smrti maršala Tuhačevskega. Za obletnico nasilne smrti maršala Tuhačevskega so se vršile v Rusiji razne demonstracije. V Moskvi so na Rdečem trgu neznanci na Leninov grob položili venec z napisom: »Veliki maršal, mi ne pozabimo tvojih moralcev!« Pod stenami Kremlja, kjer je pokopanih več odličnikov revolucije, je bil najden šopek s trakom in napisom: »Rdeča armada se spominja Tuhačevskega.« Spodaj je bil podpis: Zveza osvoboditve Rusije. To dejstvo je zanimivo, ker po poročilih listov so bili vsi člani te zveze zasačeni in zaprti. Toda zveza očitno nadaljuje svoje delo. Znana radio-postaja se je tudi spominjala maršala Tuhačevskega in ga je imenovala »velikega človeka ruske revolucije, za čigar smrt bo Stalin odgovarjal pred sodiščem.« V vojni akademiji so bili razmetani letaki s podobo in življenjepisom ustreljenega maršala; na stenah so bili prilepljeni napisi z zahtevo, da se umore morilci duhovitega voditelja rdeče armade. V zvezi s tem so zaprli v akademiji več oseb, med njimi načelnika akademije polkovnika Šemjučkina.

Politika sovjetov. Francoski časnikar Rajmund Neconly poroča sledeče: Sovjeti z nobeno državo nočejo imeti odkritega spora. Zato povsod popuščajo in ne vojna, marveč že mobilizacija bi jih vrgla z oblasti. A oblast ohraniti — to je edina Stalinova briga. Edina vojna, kot jo bolj-ševiki žele, je državljanska vojna ali vojna sploh za mejami Rusije, kot je zdaj v Španiji. V kalnem ribariti — to je njihov namen. Medsebojna moritev državljanov, ubijanje »buržujev«, duhovnikov in menihov, ropanje cerkva, streljanje talcev — to je sovjetska »specialiteta«, to so sovjetske sanje!

Novice iz španske državljanske vojne

Odpor rdečih pred padcem Sagunta in Valencije

Dve leti so gradili rdeči po nepristopnem gorovju, ki zapira pot do Sagunta in Valencije, utrdbe, katerih ni mogoče zavzeti z napadi, ampak samo s posrečenimi obkolitvami. Nad Sagunt in Valencijo so na pohodu tri Francove armade. Čete generala Varele prodirajo od Teruela proti jugovzhodu. Ustavile so se ob nezavzetnih utrdbah rdečih.

Radi omenjene nemožnosti se hoče general Franco približati Saguntu od severovzhoda ob obali. To pot na Sagunt zapira 1400 m visoko gorovje Espadan, katero tvori že po svoji naravi največje ovire hitrejšemu prodiranju.

Iz te smeri sta na pohodu nacionalni armadi generalov Arande in Valine. Tudi tem četam je mogoč uspeh le z obkoljevanjem, kakor so ga n. pr. dosegle z zavzetjem 9000 prebivalcev broječega mesta Nules. Pri pobegu iz Nulesa so uničili rdeči škofijsko cerkev, tri cerkve in na stotine drugih poslopij. Pod razvalinami je našlo smrt 1500 Nulešanov ter 395 talcev. Med talci so postrelili rdeči tik pred pobegom s strojnimi 86 žensk in otrok.

Cilj ofenzive treh Francovih armad — starodavni Sagunt je že tudi v razvalinah zaradi neprestanega bombardiranja nacionalističnih letal.

Starorimska trdnjava Sagunt je pred 2000 leti uspešno ključevala kartažanske-mu vojskovodji Hanibalu. V tej vojni brani mesto v činu divizionarja neki 30 letni glasbenik, kateri je bil dalje časa uslužben pri filmu.

Rdeči računajo s padcem Sagunta, ki je ključ do Valencije, iz katere so se že izselile številne državne ustanove in celo apelacijsko sodišče. Prebivalstvo Valencije je za takojšen mir in ga sili k odporu samo še policija s strojnimi.

Velika ofenziva proti Valenciji

Velika Francova ofenziva proti Valenciji je pričela z vso ljutostjo 13. julija. Odločilna bitka, katero je otvorilo 170 nacionalnih topov s 24 ur trajajočim ognjem, je pričela na širino 20 km. Franco je poslal v boj 100.000 mož in rdeči pa 150.000 vojakov.

Nacionalistom je uspel proboj rdeče fronte in so napredovali na cesti Teruel—Sagunt do mesta Sarrion, katerega so že zavzeli.

V bojih za Sarrion je vzbujala največjo pozornost rdeča divizija, ki se imenuje »Sinovi Miaje« (general Miaja brani Madrid in je vrhovni poveljnik vse valencijske fronte). Nacionalisti pa so tudi te »sinove« razkadili in nadaljujejo ofenzivo v tej smeri pod poveljstvom generala Varelle.

Fotografija angleškega načrta za odpoklic dobrovoljcev

Kakor znano, je sprejel londonski odbor za nevmešavanje angleški načrt glede umika tujih prostovoljcev iz Španije. Načrt je objavila Anglija v obliki tako zvane »Bele knjige« in je za njegovo veljavnost predvsem potrebno, da pristaneta nanj oba vojskujoča se španska tabora.

Za primer, da bi sklep odbora postal pravomočen, bo poverjena izvedba umika prostovoljcev posebnemu uradu pod predsedstvom nizozemskega admirala Dulmana. V tem uradu bodo zastopniki Nemčije, Anglije, Italije, Francije, Norveške, Grške, Poljske, Portugalske in Rusije. Sto dni po sprejemu načrta bodo morali nešpanski bojovníki zapustiti Španijo. Če bo ta sklep sprejet v danem primeru dne 1. septembra, bi 5. septembra prispela v Španijo oba številna odbora. Dne 15. ok-

tobra bi bila pripravljena zbirališča za odpoklicane prostovoljce, 20. oktobra bi morali zapustiti Španijo prvi prostovoljci, 10. decembra pa poslednji. Za popolno izvedbo načrta bi bila potrebna še nadaljnja dva meseca. Ko se bodo prostovoljci vkrcali, jih bodo prepeljali v London, Lizbono, Hamburg, Marseille in v Genovo, od koder jih bodo poslali bodisi v njihovo domovino ali pa v take države, kjer bodo lahko našli zavetišče.

Rdeči so mobilizirali otroke

Iz rdeče Barcelone je prispelo poročilo, da so mobilizirali in sestavili v mestu Reus, ki šteje 30.000 prebivalcev, otroški bataljon. Bataljon, v katerem so otroci od 11—14 let, vežbajo po vojaško in ga bodo poslali na prisilno poljsko delo, ker moških delavcev sploh ni več. Odrasli moški so na bojiščih ali pa v ječah, kamor jih je pahnila rdeča tajna policija.

Japonsko-kitajska vojna

Japonci v prodiranju proti Hankovu

Reka Jangce se še vedno razliva in ovira pohod Japoncev proti kitajski prestolici Hankov, kitajski četniki razdirajo Japoncem za hrbtno železnice, ceste, telefon ter brzojav, a vkljub vsem oviram so Japonci na reki Jangce in na kopnem na delu, da zasedejo Hankov.

Japonske čete so se polastile po 70 ur trajajočem bombardiranju iz zraka in po topniškem obstreljevanju kitajskih utrd in postojank vojaško važnega mesta Kiukiang. Koj po tej zasedbi so poskušali motorizirani japonski oddelki prodreti v Singkiang, ki šteje 200.000 prebivalcev, da bi povsem strli kitajsko obrambno črto na reki Jangce. Za to odločilno točko se je vnela ljuta bitka, v katero posega tudi 70 japonskih topničark z reke Jangce.

Našteta japonska napredovanja zasledujejo en cilj: Hankov, katerega neusmiljeno bombardirajo japonska letala v skupinah skoraj dnevno.

Japonske zgube v kitajskih številkah

Kitajski generalni štab je te dni objavil poročilo o japonskih zgubah od 7. julija 1937 do konca letošnjega aprila. Japonska vojska je izgubila doslej 375.761, vojna mornarica 37.948, letalske sile pa 1186 mož. V tem času je bilo uničenih 654 japonskih letal, potopljenih pa 60 vojnih ladij. Kitajci so zaplenili Japoncem 21.400 pušk, 1257 strojnic, 101 lahkih in 40 poljskih topov ter 85 tankov.

Znatni uspehi Japoncev v osrednji Kitajski

Na severni obali Rumene reke so se polastili Japonci Janghena in pokrajine Šansi. Kitajci so se umaknili v notranjost.

Dne 14. julija so porušile japonske čete trdnjavo Čečecan (Levji hrib).

Japonskim oddelkom je uspela pri Taifungu obkolitev 16. in 27. kitajske divizije, ki štejeta 20.000 mož. Ti diviziji sta skušali onemogočiti zvezo japonskih čet med Hankovom in Pengceom na južnem bregu Jangceja.

Po katoliškem svetu

Na priprošnjo sv. Andreja Bobole. Katoliška cerkev zahteva, preden koga proglasi za blaženega, poleg junaške čednosti in svetosti tudi vsaj dva čudeža, ki sta se zgodila na priprošnjo dotičnega blaženika. Preden se kak blaženi proglasi za svetnika, sta potrebna zopet vsaj dva čudeža. Čudežni dejanji morata biti brezdvomno ugotovljeni in dokazani. V to svrhu je ustanovljena v Rimu posebna komisija kardinalov, bogoslovnih strokovnjakov in zdravnikov, ki vsak primer preiščejo z največjo natančnostjo in strogostjo do najmanjših podrobnosti. Izsledke te komisije predložijo papežu v potrditev. Ko se je to zgodilo, so s tem podani gotovi dokazi, da je tu prst božji ter da Bog sam jamči za svetost osebe, na čije priprošnjo se je čudež zgodil. O veliki noči je papež proglasil tri nove svetnike: sv. Andreja Bobolo, sv. Janeza Leonardija, sv. Salvatorja. O čudežih, ki so se zgodili na priprošnjo prvega izmed treh (poljskega svetnika Andreja Bobole), je poročal vatičanski list »Osservatore Romano« (dne 18. aprila 1938) naslednje: Gospa Ida

Henrika Tuznan v Kopeckem je bila na zdravniškem pregledu rentgenizirana. Pri tej priliki je dobila močne opekline, ki so se iz njih razvile rane z gnojenjem. Nekatere rane so bile 15 cm dolge in 12 cm široke. Zdravniki so izjavili, da so te rane neozdravljive, morda celo smrtonosne. Dne 3. septembra 1922 so položili na bolnico relikvije (ostanke) blaženega Bobole. V hipu je ozdravela. Opazila je začudeno sama, pa tudi zdravnik, da so rane izginile, ostale so samo brazgotine. Drugi čudež se je zgodil v Rimu 30. decembra 1933. Redovnica Alojzija Dobrzynska je obolela na hudeči obolenju trebušne slinavke, ki so se mu pridružile še drugi bolesteni pojavi. Domači zdravnik je izjavil, da more bolnico rešiti samo operacija, čemur so pritrdili tudi drugi zdravniki. Bolnica se je nato obrnila na bl. Andreja Bobolo s prošnjo za pomoč. Dne 29. decembra je bila bolezen na višku, naslednji dan pa je izginila kot sneg na poletnem soncu. Bolnica je popolnoma ozdravela. To so potrdili zdravniki in strokovnjaki.

Katoliške šole. Angleži polagajo veliko važnost na versko vzgojo mladine, dobro vedo, da ne more mladina brez take vzgoje postati trdna opora domovine in dober član človeške družbe. Kjer se seje v mlada srca verska mlačnost ali popolna nevera, tam žanje boljše vize. O tem so preverjeni zlasti angleški katoličani in zato ustanavljajo katoliške šole povsod, kjer so za to dane prilike. Zato vznikajo skoro vsak mesec v raznih krajih nove katoliške šole. Po določilih angleškega zakona morajo za te šole mestne oblasti prevzeti 75% vseh stroškov. Mestne oblasti, četudi po večini sestavljene od protestantov, se proti temu ne upirajo. Nedavno je župan mesta Plymoutha v javnem govoru pohvalil napore in uspehe katoličanov na vzgojnem polju ter rekel: »Srečen sem, da so tudi katoličani zastopani v mestnem šolskem odboru.« Na posebno slovesen način je bila nedavno otvorjena katoliška šola v občini Limhouse, ki je predmestje Londona. Vse hiše so bile okrašene z zastavami in cvetjem, ko je prišel na svečanost otvoritve kardinal Hinsley. Pri tej priliki je limhouski župan obvestil kardinala, da bo v znak verskega miru, ki vlada v tem kraju, neka mestna ulica dobila svoje ime po Johnu Fisherju, katoliškem škofu in mučeniku, ki je dal za časa angleškega kralja Henrika VIII. svoje življenje za katoliško cerkev.

Skupne duhovne vaje za duhovnike, ki bodo v Mariboru od 8. do 12. avgusta 1938 v Dijaškem semenišču, bo vodil č. o. Rudolf Paté, superior Družbe Jezusove v Ljubljani.

Posavski prosvetni tabor v Sevnici

Dne 7. avgusta bo pokazala mladina na posavskem prosvetnem taboru uspehe svojega dela in bo povedala, kaj hoče. Letošnji prosvetni in mladinski tabor v Sevnici naj zopet zbere okrog naše mladine vse, kar čuti katoliško in slovensko v Posavju, in naj bo zopet lepa in mogočna manifestacija našega dela in naših hotenj za narod in državo!

Posavčani! Kratek čas nas loči od našega tabora v Sevnici. Pripravimo se v tem času za našo lepo in največjo prireditev letos v Posavju!